

Debrecen, 1904. november 18. – Budapest, 1995. április 30.

Apja vincellér volt. Az elemi iskola elvégzése után kitanulta a géplakatos- és az autószerelő szakmát. Szakmunkásként dolgozott, 1926-1930-ig az Autó- és Motorszerelő Vállalatnál, 1935–1939-ig a Blaier Andor Háztól Házig Szállítási Vállalatnál, 1939-1941-ig az István Malomban. 1941-től 1944. októberig a Magyar Királyi Honvédség VI. hadtesténél volt polgári alkalmazott, közben, 1939-1940-ben katonai szolgálatot teljesített. 1928-tól 1944 őszéig az illegális KMP debreceni csoportjának vezetőségi tagja, később titkára. 1930-1932-ben politikai tevékenységéért két és fél év börtönnel sújtották. Debrecen katonai felszabadítása után, 1944 októberétől pártmunkás, az MKP helyi szervezője majd a debreceni szervezet titkára. A kommunista párt képviselőjeként tagja lett a december 5-én megalakult Debreceni Nemzeti Bizottságnak, amely 1944. december 16-án delegálta az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1948-ban a gazdasági életbe irányították. 1950-ig a Gépállomások Hajdú-Bihar Megyei Alközpontjának lett az igazgatója, majd 1950-1954-ig osztályvezető a Gépállomások Központjában. Közben egy évig az MDP pártfőiskoláján tanult. 1954-től ismét pártmunkásként dolgozott. 1956. október 23-ig Debrecen város párttitkára volt. 1956 novemberétől, ugyancsak Debrecenben, az MSZMP pártbizottságán a mezőgazdasági osztályt vezette 1959-ig, amikor kinevezték a Vasipari Kazánszerelő Vállalat igazgatójának. 1959-től a megyei pártbizottság tagja, e tisztségét 1963-ig töltötte be.